

et stort spørgsmålstejn ved behovet for selve tvangsindgrebet.

Og det må være trist for Venstre og De Konservative i dag at måtte erkende, at vi måske allerede om godt en uge kunne have haft en ny regering, hvis vi havde fået det folketingsvalg, som der var lagt op til den pågældende torsdag nat.

For der er for Dansk Folkeparti ingen som helst tvivl om, at statsministeren kørte efter et lynvalg, og at statsministerens strategi var, at torsdag nat skulle afsluttes med udskrivning af folketingsvalg. Men det, vi kunne konstatere i stedet for, at vi fik et folketingsvalg, var, at det pludselig var meget vigtigt for både Venstre og De Konservative at undgå et folketingsvalg nu og i stedet sikre den nuværende regering magten i yderligere en periode.

Men i Dansk Folkeparti håber vi, at denne regerings tid snart er forbi, og at vi kan få en ny regering i Danmark.

Hermed har jeg egentlig også allerede sagt, at Dansk Folkeparti naturligvis ikke har nogen ambitioner om at komme til at forhandle med den nuværende regering om finanslovforslaget for 1998. Og vi har ikke engang forhåbninger om at blive indbudt til forhandlinger i Finansministeriet.

Vi kan lige så godt se realistisk på det: Når den nye socialdemokratiske indenrigsminister vil føre forhandlinger med stort set alle Folkeetingets partier om den alt for slappe udlændingepolitik, vi har her i Danmark, men ikke indbyder Dansk Folkeparti til forhandlinger om et så vigtigt emne, bliver vi selvsagt slet ikke indbudt til forhandlinger med den nuværende regering om statens samlede budget.

Derfor er det Dansk Folkepartis mål at bruge kræfterne på at være med til at pege på et realistisk alternativ til den nuværende regering, og det er på nuværende tidspunkt naturligt for os at sige, at det alternativ naturligvis består i en kommende borgerlig VK-regering. For det er med en sådan regering, Dansk Folkeparti håber også at få indflydelse på landets finanspolitik, og vi håber meget, at der, inden der skal være forhandlinger om finanslovforslaget for 1999, er en ny regering ved magten, som herefter bliver nødt til at tale med Dansk Folkeparti om udviklingen i statsfinanserne.

Og vores bud på ændringer i statens budget for næste år vil ikke være en eller anden meget stor, forkromet plan; det kan jeg lige så godt sige med det samme. Men vi vil komme med

ændringsforslag til finanslovforslaget på konkrete områder og selvfølgelig bl.a. på udlændingeområdet, ulandsområdet og kulturområdet, og de skal naturligvis markere det, som vi politisk ønsker at prioritere. Og vores ændringsforslag vil spare mindst 20 mia. kr. på statens budget for næste år, og man vil altså med vores ændringsforslag kunne se, hvor vi ønsker at præge den førte politik.

Samtidig har jeg naturligvis lyttet til de kommentarer, der har været fra de andre borgerlige partier, og jeg har selvfølgelig også noteret mig og gennemset det oplæg fra V og K, »Fornylse 98«, som er fremlagt som forslag til en alternativ finanspolitik, og jeg kan meddele, at Dansk Folkeparti vil kunne støtte en lang række af de forslag, som vil blive fremlagt af disse partier.

Og i Dansk Folkeparti har vi med glæde noteret os, at Venstres næstformand, hr. Anders Fogh Rasmussen, har sagt, at de første 100 dage med en borgerlig regering skal markere virkelige initiativer, og bl.a. med baggrund i de meldinger, der er kommet her i dag, tror jeg, at jeg kan konkludere, at en markant anderledes politik i sådanne 100 dage kun vil kunne gennemføres med bl.a. Dansk Folkeparti. For midterpartierne, for ikke at sige Socialdemokratiet, vil selvsagt aldrig gå med til en sådan strategi, og derfor er det nødvendigt, at man efter et valg bl.a. kigger til Dansk Folkepartis side, når man skal forhandle en finanslov på plads.

Og vi mener, at det er afgørende vigtigt, at Folketinget opprioriterer indsatsen på en række områder, og jeg vil nævne et par stykker i mit ordførerindlæg her i dag.

Bl.a. trænger udlændingeområdet til en gevaldig kraftig stramning, for den blødsødenhed, som det danske samfund i dag udviser over for udlændinge, er fuldstændig tåbelig, idet flertallet tillader, at der bruges enorme offentlige midler på mennesker, som alene kommer til Danmark for at få andel i landets velfærd. Og det gør man blot, for at man kan kalde sig selv human!

Men hvad særlig humant er der ved at bruge en stor bunke offentlige midler på at give nogle mennesker, som ikke er forfulgte, og som derfor ikke kan benævnes som flygtninge, en øget indkomst her i Danmark – midler, som jo under alle omstændigheder må gå fra nogle andre – og hvad humant er der ved, at kriminelle udlændinge på trods af deres kriminalitet får lov til at blive i Danmark? Og hvad særlig humant er der ved, at fordi tusinder af menne-